

give en Forestilling til Indtægt for Alderdomsforsørgelseskasen. Det er saaledes ti Forestillinger, der gaa bort. Fremdeles har der i mange Aar aldrig været spillet de to første Søndage i September, fordi Publikum paa den Tid af Aaret holder mere af at tage i Skoven end at gaa i Theatret, og endelig har der ikke været spillet Nytaarsaften, fordi Folk da i Reglen foretrække at være i deres Familiekreds fremfor i Theatret. Der bliver saaledes tilbage 260 Forestillingsaftener, hvorpaa der kan spilles, og paa hvilke der ogsaa blev spillet i Fjor, hvortil kom een Formiddagsforestilling. Men Enhver kan se, at der kan indtræde Tilfælde, hvorved man en enkelt Aften kan blive nødt til at lukke. En Skuespillerinde kan blive pludselig syg, f. Ex. faae stærkt Næseblod, kort før Leppet skal gaa op, og det kan da stille sig saaledes, at det ikke er sandsynligt, at man kan sætte en ny Forestilling paa Benene, navnlig efter at Byen har udvidet sig saa stærkt, og efter at man har maattet give Theaterpersonalet Lov til at bo fjernere fra Theatret. Det kan være umuligt at faae nye Kræfter kaldte ind, umuligt at faae dem kledte paa i rette Tid, og man maa lukke. Det er ikke sket meget ofte, men er dog af og til indtraadt een a to Gange i en Saison. Dernæst kan det blive Tilfældet, at man kan ønske, naar man har et nyt Stykke med et meget stort Sceneri, at kunne holde Prøve en Aften; det er Noget, der sker paa alle Verdens Theatre. Ved ethvert fransk Theater kender man relâche, det vil sige, at man lukker Theatret en Aften for at holde Prøve. Det finder ogsaa Sted ved de andre Theatre her i Byen og kan ligeledes være nødvendigt for det kongelige Theatre. Der kan være Stykker med et saa betydeligt Sceneri, at man ikke kan blive færdig i de Formiddags timer, man kan raade over. Endelig er det kongelige Theaters Maskineri af en saadan Beskaffenhed, at, naar man vil efterse f. Ex. Loftsbælene, maa der ligesom bygges et Stillads. Netop i denne Tid skal der finde et Østersyn Sted af Loftets store Hvælver, som man mener ere tørrede ind paa Grund af, at stærke Gasflammer bestandig opvarme dem. Saaledes kan man komme i den Nødvendighed at lade en Dag gaa bort og at regne, at 5 Dage kunne gaa bort af de 260, er ikke for Meget. Men jeg vil holde mig til det Allernæste, som jeg haaber, at Ingen skal kunne finde er overdrevent; og det er, at man kunde tænke sig, at to Dage forsvinde, saa at der altsaa kun bliver 258 Dage tilbage. Der er endelig et tredje Punkt, som man ikke har taget Hensyn til, nemlig at Theatret i forrige Regnskabsaar havde en ret betydelig Indtægt af to fremmede Kunstnere, som vare engagerede; men disse Kunstnere fik et overordentlig betydeligt Honorar. De spillede i tre Dage og fik 8,000 Kr. i Honorar; men disse 8,000 Kr. plus den øvrige Indtægt af Forestillingen staa selvfølgelig opførte som

Indtægt paa Regnskabet, og man kan jo nok indse, at Theatret ikke kan være tjent med paa den Maade at se den kalkulerede Indtægt forøget for et kommende Aar, hvori det slet ikke er sagt, at man vil faae fremmede Kunstnere. Dele denne store Indtægt af fremmede Kunstnere er jo kun nominal, idet den tillige forarsager meget store Udgifter. I det Hele taget er det jo ikke rigtigt at basere et Theaters Tilværelse og Indtægter paa fremmede Kunstnere, og navnlig vilde dette være aldeles forfeilet over for det kongelige Theatre. Det kongelige Theatre maa efter min Anskuelse kun bruge fremmede Kunstnere, naar disse ere meget betydelige og fremragende, saa at Personalet ligesom kan have Gavn og Undervisning af at spille med dem. Der maa ikke være Tale om at tjene Penge ad denne Vej. At tjene Penge ved et Theatre er overordentlig let; der er Intet saa let, som at tjene Penge ved et Theatre, naar man blot ikke hadde andre Hensyn at tage. Theatret behøvede blot at sætte sig i Forbindelse med den zoologiske Have — man veed, at Sligt gjøres paa andre Steder. Naar de to sorte Pantherer — af hvilke jeg forøvrigt til min Beklagelse hører, at den ene er syg for Dieblikket — blive førte over Scenen af Valledanserinder, saa vilde det være fuldkommen tilstrækkeligt til at fylde Huset; men jeg tror ikke, at det er denne Vej, man skal gaa ind paa. Man maa i det Hele taget være meget varsom med at engagere Gæster; men saa maa man heller ikke i Budgettet beregne nogen Indtægt af Gæster. Naar man altsaa vil beregne Budgettet efter Regnskabet, maa de Dage trækkes fra, i hvilke der har været Gæster — det er iøvrigt kun 3 Dage, — og saa vil den gennemsnitlige Indtægt af Forestillingerne pr. Aften i forrige Aar være 2,630 Kr. og nogle D., altsaa for at nævne et rundt Tal 2,631 Kr., og naar dette Tal multipliceres med 258, saa vil man faae en Indtægt af 678,798 Kr., hvorfra der da maa drages de 40,000 Kr., hvormed Abonnementet i Aar er gaaet ned. Naar man imidlertid nu siger: Lad os gaa ud fra, at Abonnementet, som seldt saa betydeligt i Aar, giver noget mere til næste Aar, f. Ex. 10,000 Kr. mere, saa vil man altsaa faae en Indtægt af 648,000 Kr., i Stedet for, hvad der er opført, nemlig 700,000 Kr., eller med andre Ord, man vil med et rundt Tal faae en Indtægt af 650,000 Kr., og Budgettet er altsaa sat 50,000 Kr. for høit. Det kan ikke hjælpe at skjule dette, der maa blive en Underbalance ikke af 58,000 Kr.; men af 108,000 Kr. Man kommer til aldeles det samme Resultat, naar man gaar ud fra Indtægterne i Aar. Indtil de Celebriteter, der nylig have forladt os, optraadte, har Indtægten i Aar udgjort 2,473 Kr. pr. Aften, og naar dette Tal multipliceres med 258, saa faar man ca. 638,000 Kr. og lægges hertil de 10,000 Kr., hvormed man haaber, at